

2016

Detta är historiken kring min barndom efter att jag lämnat "sandlådan".

1942 flyttade jag till hörnhuset Linnégatan 57/ Nordenskiöldsgatan 12 där mina föräldrar fick vicevärdskapet, jag var då 5 år. Jag är född 1937. Ganska tidigt fick jag kontakt med kvarterets barn och i synnerhet Göran Nielsén som bodde på N-gatan 12. Om Göran finns det mycket att berätta t.ex. om jag köpte en glass köpte han två. Köpte jag ett äpple köpte han två o.s.v. En historia som vi skrattade mycket åt när vi byggde "lådbilar". Ett normalt bygge av lådbil bestod av några bräder som man skulle sitta på, fyra hjul från en gammal barnvagn, ett snöre som man styrde fram-hjulen med. Skulle man bromsa satte man ner fötterna på marken. Göran byggde sin racerbil, som han kallade den, i en vindsskrubb på N-gatan 12. Bygget blev något annorlunda än de bilar vi andra byggde. Göran valde dyra ekerhjul och kullager, ratt, belysning och signalanordning. Han monterade också dit pedalbromsar och ett skönt säte att sitta på. När han var klar började problemen för honom, bilen blev väldigt stor och han fick inte ut den genom vindsdörren. Inte såg jag Görans bil ute i "trafiken" nån gång.

1944 flyttade jag till Nordenskiöldsgatan 15 där mina föräldrar fick nytt vicevärdskap. Då var jag sju år och började i Nordhemsskolan för fröken Zackrisson. Jag var alltid flitig och arbetade i flera affärer som springpojke med en inkomst av 1 kr/tim. Men det fanns också mycket tid för lek.

Pojkars käraste leksak var en boll och så var det även för mig. Innanför grindarna till Slottskogen vid Vegagatan fanns en jättefin gräsmatta som vi kallade för trekanten. Där spelade vi fotboll varje dag när vi gjort läxorna. Vi var väl sju-åtta killar, alla från Nordenskiöldsgatan. Ibland fick vi avbryta spelet för polisen förbjöd oss att spela eftersom gräsmattan blev fördärvad. Men för det mesta upptäckte vi polisen först. Då gömde någon av oss bollen bakom ryggen och då klarade vi oss den gången. Det hände att vi inte hade någon boll, då tillverkade vi en boll själva av tid-

Bror Simonsson

ningspapper och snören. Sedan sköt vi prick med händerna och en portuppgång fick vara mål.

Ett annat nöje var att potta kula. Vi hade tennsoldater som mål och så hade vi målade stenkuler. Tennsoldaterna tillverkade vi själva i en skopa över köksspisen. Vi singlarde slant också med femöringar mot en husvägg, närmast vann. På kvällarna lekte vi rym och fast, en form av gömme, en förutsättning för den leken var att det skulle vara både tjejer och killar med, en mycket romantisk lek i synnerhet.

Bror Simonsson ca 14 år. Fotograf: okänd

När jag var ca 11 år slog kärleken till och jag förlovade mig med en tjej som bodde på nr 17 och hette Lilian. Vi köpte ringar av en ballongförsäljare som fanns i Slottskogen. Men giftermålet blev aldrig av då Lilian några dar senare flyttade till de östra stadsdelarna av stan och då var det kört.

En något riskfylld upplevelse som jag minns. Vi var tre killar som bestämde oss för att bygga en hydda. Vi samlade ihop lite plankor från brädgården. Det var undertecknad och Karl-Hugo, som bodde på nr 13, kanske Jan-Åke och Lars Lorné var med. Jag var i 11-årsåldern dom andra var något yngre. Den lämpligaste platsen tyckte vi var uppe på taket mellan skorstenarna på nr 13. Till sällskap tog vi med två kaniner som brukade leka på gården. Först tillbringade vi några timmar att spela kort och berätta hemlisar för var-

andra. Kommer ihåg att vi diskuterade om vi skulle övernatta i hyddan. Plötsligt upptäckte vi att en av kaninerna var borta, den kanske hade ramlat ner på gården? När det började mörkna fick vår tillvaro en dramatisk vändning. Nere på gården står två poliser och jag hör mamma Elin ropa "KOM GENAST NER". Det var bara att packa ihop våra bräder och locka med oss kaninen eller kaninerna. Poliserna var snälla och skrattade åt oss men mamma var arg.

Mitt intresse för fotboll var stort och i synnerhet för Blåvitt. Alla matcher som spelades på Ullevi gick jag på, priset var en krona och mamma var generös med att betala. En gång cyklade jag till Borås för att titta på Blåvitt, 14 mil t/r.

Teaterprogram. Marie-Louise samling

En uppgift som jag tyckte var rolig var att sälja program på Hagateatern på Mellangatan och Folkets-husteatern på Järntorget. Underbart roliga revyartister såsom Wennberg, Jonsson, Westberg och Peters. Förnamnen har tyvärr gömt sig i min minnesbank.

Och så var jag scout i en KFUM-förening. Den hette Stigfinnarna och låg i Annedal på Albogatan. Där lärde vi oss överlevnadsprinciper, göra knopar, kamratskap, lägerliv och leva efter mottot ALLTID REDO.

Jag måste också berätta om mitt liv på motorcykel. Jag tog körkort för motorcykel när jag var sexton år och köpte strax efter en 125-cc Husqvarna. Många killar på gatan hade mc. Vi hade också tillgång till en lokal som låg intill pannrummet i vårt hus, nr 15. Där mekade vi med våra cyklar. Dessutom hade vi vita möss i en bur som fortplantade sig i en oerhörd takt. Musungarna sålde vi sedan för en kr styck till intresserade.

Göteborgs kommun såg till att knuttarna i Gbg fick tillgång till en lokal i gamla Hvitfeldtska skolan. Där tillbringade vi i flera år kvällar och helger och det var där jag träffade Maud som jag levde med i sextio år tills hon avled 2014.

Foto: f.v. Bror Simonsson med kamraterna Stig Ljungberg N-gat 13 och Stig Falck Linnég. 53 samt en liten okänd beundrare.

Foto: Slottsskogsentrén vid Linnéplatsen. F. v. Gunnar Falck Linnég. 53, Bror Simonsson, Stig Falck Linnég. 53 samt Sture Högvall N-gat. 11.

Pappa Axel avled i februari 1957 vilket innebar att vi blev uppsagda från våran lägenhet som var en tjänstebostad kopplad till vicevärdskapet

1957 åkte jag ut i "kriget" med placering på Lv6 i Högsbo, nuvarande Högsbo sjukhus. Första veckan hade vi permissionsförbud då vi hade mycket viktiga saker som vi skulle lära oss såsom att putsa skor, äta med rätt hand, bädda sängen och lära oss att hälsa medelst honnör på befälen, metoden för den kunskapen var att hälsa på flaggstången varje gång vi passerade den Nu vet jag inte om jag bryter mot regeln "EN SVENSK TIGER"

Mamma Elin och jag flyttade till Hvitfeldtsgatan efter sommaren 1957. Maud och jag gifte oss jan-58 och flyttade till Olskroken.

Senare flyttade mamma vid två tillfällen till andra lägenheter och hamnade så småningom i äldreosorgsvängen och avled 1974.

Bror Simonsson 2018